

LUDMILLA LACUEVA CANUT
Escriptora

EL GONG

Hotel París-Londres (II)

Uns anys més tard, a la demanda dels seus pares, en Joan Albert Montané va tornar al París-Londres i junt amb els germans va treballar de valent. El treball de l'hotel era feixuc però alhora gratificant. Un dels grans encerts de la Balbina i d'en Joan, matrimoni dinàmic, valent i visionari, va ser construir als baixos de l'hotel un saló-menjador de grans dimensions per a banquets i recepcions, a part del menjador de clients, amb una petita discoteca al costat, amb il·luminació pop i música ambiental, on s'havien celebrat nombroses festes temàtiques. L'hotel París-Londres era l'únic que podia fer banquets per 300-320 persones sense cap problema. No hi havia cap altra sala d'aquesta cabuda, i durant vint anys, gairebé cada cap de setmana, tenia lloc algun banquet o esdeveniment.

L'*Andorra Magazine* ens explica que a la inauguració hi van assistir autoritats, residents, turistes i amics que van brindar amb els amables propietaris mentre copioses safates de *delicatessen* circulaven entre els presents. Es notava la mà experta del *chef de cuisine* Esteve, ben conegut pel seu exquisit menú de còctel de gambes, CordonBleu i sufflé al ron.

En aquesta nova etapa van comptar també amb un personal molt professional i treballador que compartia totes aquestes vivències amb la família. Amb els hotelers andorrans també hi havia molta germanor. Si arribava un client que buscava habitació i no en

tenien llavors es preocupaven de trucar als altres establiments per trobar cambra i els demés feien el mateix. Molt bon record van deixar les festes hoteleres on tots els hotelers participaven reafirmant una solidaritat sense parangó.

Van passar els anys i cada fill del matrimoni Montané Teixé va emprendre el seu propi camí. En Joan Albert va continuar amb la gestió de l'Hotel París-Londres i va poder comptar amb l'ajuda de la seva esposa Françoise, i dels fills, en Marc i especialment d'en Joan Francesc que també va cursar estudis d'hoteleria a Tolosa.

La clientela familiar continuava venint de França, Espanya, Bèlgica i Holanda. Eren habituals que no havien de passar per centrals de reserves i se sentien a l'Hotel París-Londres com a casa. Una clientela fidel que no va deixar mai d'allotjar-se en aquest establiment que publicitava que estava obert tot l'any, oferia preus moderats i aigües termals a més del solarium. Per als més curiosos, les etiquetes de maleta indicaven que l'hotel es trobava a 1.086 metres d'altitud.

Van passar els anys i va arribar el moment de reformar de nou l'hotel, cosa que va fer que la família Montané es plantejés nous reptes. Ha estat una decisió difícil tancar l'establiment però per sempre més ens quedarà el record de la gran simpatia i valentia de la Balbina i d'en Joan que junt amb els seus fills van emprendre aquest llarg camí per la història dels hotels emblemàtics d'Andorra.